

JETHRO TULL
A NEW DAY #140

JETHRO TULL A NEW DAY REPORT #140

Znovu zdravím, píše David Rees z britského fanzinu A New Day ve svém pravidelném zpravodaji. Nastaly vzrušující časy ve světě Tull, s dlouho očekávaným obnovením koncertů, dalšími knihami o Jethro Tull, s texty Iana Andersona a samozřejmě s NOVINKOU - albem Jethro Tull, které je za dveřmi! Album Jethro Tull – *The Zealot Gene* je už koncem ledna připravena k vydání na labelu Inside Out Music / Sony ... Luxusní balíček 3 LP, 2CD, 1 Bluray+ bonusy se zjevně blíží! Vzhledem k tomu že bylo album „v přípravě“ tři roky resp. více, tam musí být spousta hudby navíc a ukázek pro nevyhnutelnou „Deluxe edici“. Zarputili fanoušci se budou dál hádat, zda jde vlastně o album Tull nebo Iana Andersona, ale faktem je, že když Ian říká, že je to album Tull, tak je to album Tull. Rozdíl není samozřejmě v hudbě, ale v kapele, a zejména nahrávací společnosti, ta je velká. Nové album Iana Andersona je vždy velká novinka, ale nové studiové album od Jethro Tull – první po 19 letech – je velká zpráva i pro „neformálního“ fanouška; bude velmi zajímavé vidět, jak se umístí v žebříčcích. A to i vzhledem k tomu, že *Homo Erraticus* dosáhl ve Spojeném království velmi působivého 14. místa. Promo k albu již začalo... šetřete korunky na různé balíčky, které budou bezpochyby v nabídce! Až donedávna jsem byl přesvědčen, že budeme svědky posledního turné a určitě posledního alba Jethro Tull, ale dobrá zpráva je, že kontrakt je na dvě alba, takže můžeme očekávat další album a turné Tull v roce 2023...

Warneři/Parlophone pokračují v reedicích Tull. Práce na *The Broadsword And The Beast* postupuje a vydání je plánováno ke 40. výročí vydání v roce 2022 – i když ne nutně na měsíc přesně. Pokud jde o to, zda bude na programu i *Under Wraps*, zatím rozhodnutí nepadlo. Ian Anderson naznačil v nedávném rozhovoru, že *Broadsword* asi bude poslední opětovně vydanou „knihou“; ale pokud bude nadšení nahrávací společnosti dostatečné, pak se možná i on dá přesvědčit...

Ten rozhovor jsem neviděl, ale Ian se někde vyjádřil, že by bylo skvělé – ale možná neúměrně drahé – znovu nahrát *Under Wraps* se skutečnými bicími. A nenajdete lepší dobu ani důvod to udělat v „knižní verzi“, případně i v kombinaci s *Walk Into Light*. V „trezorech“ musí být několik nevydaných a/nebo alternativních verzí obou alb, určitě i některé vynikající záznamy koncertů. Byla by hrozná škoda, kdyby seriál „knižek“ skončil *Broadswordem*, a myslí si to i Ian, loni jsem se ho ptal. Mám za to, že to *Broadswordem* neskončí. A pokud ne, pak nevidím důvod, proč nepokračovat i ve zbývajících albech, a aspekt „50. výročí“ pominout - jen málokdo z nás tu tak dlouho vydrží!

Ian Anderson hostuje v pořadu *I Dreamed Of Electric Sheep (Sníl jsem o elektrických ovcích)*, novém albu italských progrockerů PFM, stejně jako Steve Hackett, a také na sólovém albu Robbie Steinhardta, někdejšího zpěvákovi a houslistovi Kansas, který bohužel v červenci zemřel. Dílko *Not In Kansas Anymore – A Prog Opera* již vyšlo s hvězdným obsazením hostů, ale zdá se, že je k dispozici pouze na webu, a to pouze v případě, že bydlíte USA ... Ian také vystupuje na dvou „novinkách“ od Mandoki Soulmates, hvězdně obsazeného souboru Leslie Mandokiho. *Utopia For Realists / Hungarian Pictures*, podle nálepky na CD „epická sada progresivního jazz-rocku“, a na 2CD *Living In The Gap + Hungarian Pictures*. Bohužel Mandoki má velmi nepříjemný zvyk duplikování mnoha věcí na mnoha vydáních takže není jisté, zda Ianovy příspěvky jsou nové nebo recyklované z předchozích alb; více podrobností v příštím čísle...

V kolektivu superstars nezaostává ani Martin Barre. Přispěl svým talentem na dílko *Animals Reimagined – A Tribute To Pink Floyd* spolu s Arthurem Brownem, Rickem Wakemanem, Janem Akkermanem a zástupem dalších. Spíše zklamáním ale je, že Martin přispěl zrovna na píseň *Pigs On The Wing 1...* to prý by dokázal i David Rees sám. Škoda, že Martina nepustili na *Sheep* (Ovce) – to by bylo něco úžasného! I když, pravděpodobně ani to by mě nepřesvědčilo, abych se rozloučil s šílenou částkou DVACETI LIBER, požadovanou na Amazonu za jediné CD. Kde vzali tu cenu!? Nám dalo velkou práci, než jsme rozhodli o ceně 15 liber za CD Tallis, ale to muselo opravdu být, a sice za účelem získání finančních prostředků na projekt *Waters Edge...*, píše David Rees z fanzinu A NEW DAY.

RECENZE KONCERTU

BAND MARTIN BARRE

50 let Aqualungu

A New Day Festival

Mt Ephraim Gardens, Faversham, Kent

20. srpna 2021

...A tak, *ladeez a gennulmen*, k hlavní události večera, návratu The Martin Barre Bandu po 18 měsících. Bylo slíbeno, že pravidelná sestava Dan Crisp (zpěv a kytara), Alan Thomson (baskytara), Darby Todd (bicí), Alex Hart (zpěv a akustická kytara) a Becca Langsford (zpěv) bude rozšířena o speciální hosty, včetně ex-Tullies Clive Bunkera, Dee Palmerové a dalších. Ti, ostatní, jak Martin přiznal na začátku koncertu, se nakonec neukázali, např. Dee Palmerová... Ale vždy přívětivý Mr Bunker, zakládající člen Tull, byl přítomen, přesný, a jako vždy zábavný. Představení mělo oslavit 50. výročí vydání alba *Aqualung* z roku 1971. Ale to samotné trvá jen asi čtyřicet minut, takže kapela nakopla koncert jedním z Martinových nejperlivějších kusů - skladbou *Paparazzi*, tentokrát s vokály podle verze z *Under Wraps*. Vystříhli píseň s vervou a energií, které ani poté neubývalo. 100 minut potěšení při poslechu písni Jethro Tull, hraných s velkou chutí a vitalitou. Kromě vznešené hry Martina Barreho její živost pramení z energického vokálu Dana Crispa. Jen pár online fanoušků nemá rádo Danův hlas a přednes, možná proto, že ho nikdy neviděli naživo, možná jednoduše proto, že nepochází ze sedmdesátých let jako Ian Anderson, nebo prostě mají jiný vkus. Ale pro mě je to pozitivum, že se nesnaží znít jako Ian Anderson. Navíc jeho sebevědomí frontmana se opravdu zvětšuje. To u Seta Lakemana moc nefunguje. Danova živá prezentace je skvělým přínosem pro živý MBB. A pokud je řeč o stále sebevědomějších showmanech, úvody písni od Martina Barreho byly také typicky zábavné a praštěné (a ano, zase zmínil sýr). Uvolněná ležérnost Alana Thomsona kontrastuje s Martinovou hbitostí a obratností. Výplně kláves hostujícího Jamie Pipa zněly nenuceně a Darby Todd prostě hrál jako ďábel. A skutečnost, že takoví byli těsně po nuceném 1,5 ročním volnu, je důkazem dovednosti a profesionality všech muzikantů. Po zahřátí (téměř k bodu téměř varu) pěti písněmi Tull (Fat Man, samozřejmě, s žádnou mandolínou – byl to plnokrevný rock'n'roll, kámo) a třech Barreho skladbách, které se více než dobře vyrovnaly těm předchozím, jsme došli k oslavě 50. výročí legendárního *Aqualungu*, na kterém sir Clive Bunker reprízoval svůj vklad z roku 1971. Šlo o jednoduchý koncept, prostě přehrát celé album v původním pořadí. Zahajujeme riffem *Aqualung*, a jen Martin Barre ho umí hrát tak sugestivně. Tři akustické kusy ze strany 1 krásně nazpívali Alex a Becca. Dan Crisp jediný měl dost kuráže vypořádat se se zvuky magnetáku na Matce Huse, ale nikdo neměl odvahu napodobit smích na *Up To Me*. Otázku, jak nahradit rozšířené sólo na flétnu uprostřed skladby *My God* (Martin Barre sice umí hrát na flétnu, ale ne na jedné noze), vyřešili přechodem do *Palladia* - instrumentálky, zařazené na nedávném *A New Day* bezplatném CD. Poté, s krátkou akustickou mezihrou na *Slipstreamu*, šlo o samý heavy rock. Vrcholem bylo po *Aqualungu* bouřlivé finále *Dogs In The Midwinter*, které se mezi nás vřítlo jako smečka psů do místnosti uprostřed zimy. Jaký to skvělý bonus, slyšet tak hluboký tullovský zářez, vyzvednutý ze země, oprášený a s darem nového života od původního kytaristy této nahrávky. A pokud vám recenze přijde trochu přehnaná, je možné, že mé brýle byly teenagersky trochu růžově vzrušením a úlevou, že mohu být znovu svědkem živé hudby, a to konkrétně hudby Jethro Tull. Ale přehnaná je snad jen malinko, protože tohle je kapela, která opravdu dělá rock. Vítejte zpět!

A tak, když se blížila půlnoční hodina v chladném vzduchu Kentu, byl čas vyrazit a vypořádat se s nevyhnutelným chaosem při chytání taxíku, abych se dostal se zpátky do hotelu asi pět mil odsud. To mě obvykle rozseká nervy na cucky. A přesto se mě dobrý pocit z Martin Barre Bandu držel dost dlouho. K úžasu mých blízkých jsem ani s téměř jistou katastrofou neztratil hlavu. Jo, tak dobrý to bylo. MW

Set List: *Paparazzi* / *A New Day Yesterday* / *Back to Steel* / *For a Thousand Mothers* / *After You After Me* / *Love Story* / *Lone Wolf* / *Fat Man* / *Aqualung* / *Cross-Eyed Mary* / *Cheap Day Return* / *Mother Goose* / *Wond'ring Aloud* / *Up to Me* / *My God – Palladio* / *Hymn 43* / *Slipstream* / *Locomotive Breath* / *Wind-Up* / *Dogs in the Midwinter*

Recenze Old Webbyho

RECENZE KNIHY

SILENT SINGING (TICHÝ ZPĚV)

The Complete Collected Lyrics Of

Ian Anderson a Jethro Tull

Klasické vydání

od Iana Andersona

Rocket88 (listopad 2021)

Pevná vazba: 264 stran: 25 cm x 30 cm

ISBN: 9781910978610. Doporučená cena: 45,00 GBP/55,00 \$

Toto je druhá, oficiální kompletní textová kniha Jethro Tull, po kompilaci vydavatelství Palmyra z roku 1993 upravené Karlem Schrammem a Gerardem J Burnsem s pomocí Iana Andersona. Byla to referenční práce, kterou jsem za ta léta shledal neocenitelnou, navzdory chybám ve formátování a interpunkci. Nicméně 28 let je v rock'n'rollu dlouhá doba a tak se aktualizace o nová alba zpozdila. Krokem vpřed je *Tichý zpěv*, ilustrovaný svazek sestavený a editovaný samotným Ianem Andersonem, který byl dokončen během pandemie.

Zatímco kniha z roku 1993 byla funkční příruční sbírkou, *Silent Singing* je výpravné dílo na konferenční stolek. Je k dispozici ve třech úrovních luxusu, obsahujících nejen 'sebrané spisy' Iana Andersona (texty 1967-2022), ale také spoustu lanovy prózy, skeny stránek z poznámkových bloků a střípky ručně psaných lyrických čmáranic. Také výběr fotografií pořízených Ianem.

Dílo začíná předmluvou od Geralda Bostocka (ano, je to tak), který využívá insider informace a poskytuje miniaturní náčrt života a díla Iana Andersona. Kdo z nás například věděl, že Ian byl vítězem Ceny pro nejlepšího žáka v posledním ročníku základní školy? Následuje mnohem delší a fascinující předmluva samotného Iana, která vysvětluje genezi a realizaci jak jeho písní a knihy, tak charakteristickou sebekritickou analýzu vlastního sebevědomí, inspirací při psaní písní, aspirací, procesů a technik. Předmluva končí fotografickým esejem a popisem technických a odborných znalostí, které ozdobí stránky každého profesionála ve fotografických magazínech. Dozvídáme se zde, že jeho prvním foťákem byla Contessa Nettel se závěrkou Compur a objektivem Tessar. Dala mu ho teta Flo; ano, ta, za kterou se šel v písni *Up The Pool*...

Texty písní jsou seřazeny chronologicky, album po albu (s dodatkem pro nealbové písně), rozhodnutí, při kterém Ian zápasil s – možnými alternativami - abecedně nebo podle žánru? A funguje to, kniha poskytuje časovou osu jeho vývoje jako skladatele, a také usnadňuje „čtení s hudbou v pozadí“ (odtud ‚tichý zpěv‘). Ale to není celé; ke každému albu Ian poskytl několik odstavců z historie, jeho kontext a postřehy. Zvláštní důraz je kladen na konkrétní písně a přehled jmen zúčastněných osob. Pozoruhodné jsou ódy chvály na Martina Barre. A hurá, dostane se náležité uznání i pro Jona Noyce po jeho skandálním vynechání z *Balady* – i když tentokrát jsou odesláni do propadliště anonymity zase David Goodier, John O'Hara, Florian Opahle a Scott Hammond, přestože všichni hráli s Jethro Tull a nahrávali s Ianem. Chudáci chlapi....

Je vzrušující, že již nyní v roce 2021 můžeme číst texty alba *Zealot Gene* z počátku roku 2022 a dříve nevydaných písní z reedice 'knižního' formátu *The Broadsword And The Beast*. V roce 1973 jsem byl na dovolené - týden na samotě v severním Walesu. Právě vyšla deska *A Passion Play*. Přestože jsem neměl gramofon, jel jsem do legendární prodejny Cob Records v Porthmadogu a koupil si album v den vydání. Strávil jsem pak celý týden studiem obalu a textů, aniž jsem si mohl desku přehrát. Možná mi to pomohlo v tom, že jsem později shledal album méně neproniknutelným než hudební tisk a spousta fanoušků, když jsem se nakonec dostal domů a připlácl vinyl na gramofon. A možná i důkladná znalost (a pokud budu dostatečně tvrdě pracovat, také porozumění) textů *Zealot Gene* mi usnadní první poslechy nové hudby, až k nim dojde. Ale Ian Anderson nám už v polovině října poskytl nějaké náznaky ohledně povahy nového alba v rozhovoru s Honzou Dědkem v České televizi. "Je to o intenzivních, rozzlobených emocích, jaké nacházíme na sociálních sítích nebo v graffiti na zdi - nebo v první polovině Bible svaté. Písně jsou založené na verších Bible. Já si Bible opravdu vážím, je pro mě důležitá – ale děje se tam pár věcí, ve srovnání se kterými je Donald Trump krotký jako koťátko!" Je skvělé, že v *Tichém zpěvu* má Ian užitečné odkazy na oddíly, kapitoly a verše

Bible, které inspirovaly každou z písní. Takže kompletní texty jsou aktuální. Ale že by byly „kompletní“? V kapitole s názvem „Další písně“ Ian píše: „...byl jsem v pokušení mnoho z těchto písní z knihy odstranit. Ale někteří lidé by si stěžovali a trvali na nich, protože se konečně objevily na oficiálních vydáních alb, měly by zažít svůj krátký okamžik slávy.“ Hmm, definuj „oficiální vydání“!. Kde je *Blues For The 18th* z roku 1967, které vyšlo na Kompilaci Dereka Lawrence z roku 1991? A živá verze *To Be Mad Is A Sad Way To Be* z roku 1969, která byla „oficiálně vydána“ v roce 2016 na *Stand Up: The Elevated Edition*? Další opomenutí jsou pravděpodobně způsobena jejich nezaznamenáním, včetně přeformulování několika kusů tulli klasiky pro představení *The Rock Opera* z roku 1916, ale také hrstky nových písní napsaných pro tutéž show - Prosperous Pasture, Fruits Of Frankenfield a Svět mě krmí, Stick, Twist, Bust a The Turniket Gate, i když tyto texty jsou všechny dostupné na jethrotull.com. Jaká škoda, že živé video, natočené ve Frankfurtu, nikdy nespatrišlo světlo světa, mohlo jít také o „oficiální vydání“. Stejně jako písně, které se nikdy nedostaly dál, než na demo, jako třeba Child Of My Garden (2009) a Hare In The Wine Cup (2010)....

Najdeme zde i Ianovy celostránkové barevné a černobílé fotografie, vybrané pro ilustraci jedné písně z každého alba. Jako mnoho jeho textů, jsou spíše pozorovací než abstraktní nebo pseudoumělecké. Také krátké titulky jsou často zábavné, někdy dojemné, vždy dost informativní a příležitostně i objevné. Samotné fotografie pak odůvodňují vydání textů ve velkém formátu a spíše v pevné vazbě než jak kapesní brožura....

Recenze Martina Webba

Výběr toho nejzajímavějšího z AND 140 připravil Jetřich Tyl a strejda Google ☺